

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 419/2014
21.05.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Глигоријевића, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда, Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног V.G., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. И.С., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К бр. 338/13 од 05.11.2013. године и Апелационог суда у Нишу 11Кж1 176/14 од 06.03.2014. године, у седници већа одржаној дана 21.05.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног V.G., адв. И.С., у односу на повреду из члана 438. став 1. тачка 9. Законика о кривичном поступку, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К бр. 338/13 од 05.11.2013. године и Апелационог суда у Нишу 11Кж1 176/14 од 06.03.2014. године, док се у осталом делу захтев **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању К бр. 338/13 од 05.11.2013. године оптужени V.G. оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од четири године у коју му је урачунато и време проведено у притвору.

Истом пресудом окривљеном је на основу одредби члана 297. став 5. у вези става 4. члана 86. КЗ изречена мера безбедности забране управљања моторним возилом „Е“ категорије у трајању од шест месеци на територији Републике Србије, чије трајање се има рачунати од правноснажности пресуде, с`тим да се време проведено у затвору не урачунава у трајање ове мере. Окривљени је обавезан и на

плаћање трошкова кривичног поступка, судског паушала и трошкова на име издатака оштећенима, ближе наведеним у изреци првостепене пресуде, док су оштећени ради остваривања имовинско-правног захтева упућени на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Нишу 11Кж1 176/14 од 06.03.2014. године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Врању и бранилаца окривљеног, а пресуда Основног суда у Врању К бр. 338/13 од 05.11.2013. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног V.G., адв. И.С., због повреде закона - члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП-а, са предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји, преиначи и првостепену и другостепену пресуду тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе, уз надокнаду трошкова за сваку предузету радњу по АТ, односно укине другостепену пресуду и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање или пак да Врховни касациони суд изрекне блажу казну окривљеном од оне изречене првостепеном а потврђене другостепеном пресудом. Такође, предлаже да се издржавање казне затвора окривљеном одложи.

Врховни касациони суд је доставио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног V.G., адв. И.С., Републичком јавном тужиоцу и сматрајући да присуство јавног тужиоца и браниоца окривљеног не би било од значаја за доношење одлуке, одржао седницу већа у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а на којој је размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Бранилац окривљеног V.G. као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче општу одредбу повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП-а док у образложењу наводи да је у конкретном случају суд прекорачио оптужбу на тај начин што је изменом чињеничног описа из оптужнице нарушио идентитет оптужбе и пресуде, с обзиром да у измењеном оптужном акту нема речи „изазвао судар возила из супротних смерова“ док у изреци првостепене пресуде стоје речи „судар возила из супротних смерова“ а што представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП-а.

Изнете наводе Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Како је повреда из чл. 438. став 1. тачка 9. ЗКП истицана и у поступку по редовном правном леку, то Врховни касациони суд, прихватајући разлоге ожалбеног суда дате на странама 2 и 3 образложења пресуде, сходно одредби члана 491. став 2. ЗКП, на исте упућује.

Бранилац окривљеног V.G. у захтеву за заштиту законитости указује и на чињеницу да је суд окривљеном одмерио превисоку казну, при чему је занемарио како допринос возача возила „Ауди А4“, саобраћајној незгоди, с`обзиром на брзину

кретања његовог возила која је била дупло већа од дозвољене, тако и олакшавајуће околности на страни окривљеног, пре свега медицинску документацију, која говори о здравственом стању окривљеног а из чега произилази да се указује на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП-а, која у смислу члана 485. став 4. не представља повреду закона због које би окривљени преко свог браниоца био овлашћен на подношење захтева.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног V.G. којима се указује да је изрека првостепене пресуде неразумљива и нејасна, да је противречна разлозима, да су дати разлози нејасни и у знатној мери противречни, у односу како на употребу термина „ударио“ и „преклапа“ тако и граматичког тумачења субјекта радње - окривљеног а по питању да ли је окривљени или пак приколица, поклопио само предњи део возила или цело возило. Овим наводима се по оцени Врховног касационог суда указује на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 11, члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП-а које такође не представљају законске разлоге у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП-а, због којих би окривљени као овлашћено лице, преко свог браниоца, могао поднети захтев за заштиту законитости, због тога је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у односу на све ове наводе оценио као недозвољен.

Са изнетих разлога, налазећи, да побиијаном пресудом нису учињене повреде закона на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни касациони суд је на основу члана 491. ЗКП-а, захтев одбио као неоснован, а у осталом делу, на основу члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП-а, захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**